

dette, og hans Venner og andre Meningsfæller kunne skaffe Jøns Jærnbanebygningen i Gang uden Statslaan, hvis det er dem muligt at faa den højtærede Finansminister til at lufte op for Kassen og skaffe os Pengene derfra til Jærnbaneanlæg, saa siger jeg: Ja, med største Fornøjelse, jeg ønsker at faa saa meget ud af den Kasse som muligt. Men Sagen er den, at der ikke er noget videre i den; det maa de ærede Medlemmer vide, og dermed forsvinder ogsaa den politiske Betænkelse ved Statslaan. Jeg kunde forstaa Modstanden mod Statslaanet, og jeg deltog selv i den Modstand tidligere, medens der var noget i Statskassen. Da kunde man raiffonnere saaledes: Nu ligger der her i Statskassen en ikke ringe Beholdning — for tre Aar siden var der 20 til 30 Millioner — og det viser sig, at Regeringen benytter denne Beholdning til provisoriske og ikke bevilgede Udgifter. Hvis vi nu optage Statslaan til Udgifter, som vi sætte Pris paa her i Tinget, bevirke vi kun, at Beholdningen bliver liggende i Statskassen til Brug for Ministeriet, og det kan maasse endog saa anspre Ministeriet til yderligere at gaa frem med sine provisoriske Udgifter, at de fremdeles have Penge nok under Hænder. Jeg kunde forstaa dette Raiffonnement tidligere, jeg finder, det var meget naturligt, at Folketinget ikke vilde indlade sig paa Statslaan, saa længe der var noget i Statskassen. Nu er Forholdet imidlertid det, at der ikke er noget. Der ligger nok efter den sidste Beregning, vi have set, nogle faa Millioner foruden Reserveresonden, men det er jo ikke noget at tale om, jeg antager ikke, at det er mere end, hvad der forsvaret til enhver Tid bør ligge i Statskassen. Forholdet er altsaa nu dette, at hvis vi overhovedet ville frem ad de Veje, vi have talt om i disse Dage, er der ikke andet at gøre end at se at skaffe Penge paa anden Maade. Jeg mener ikke, at vi uden videre skulle falde den højtærede Indenrigsminister i Armene og sige: Vær saa god, laan nu alle de Penge, du har Øyst til, jeg vilde mene, at dette Ting bør søge at presse saa meget ud af Statskassen, som det vel er muligt; uagtet den Citron jo er presset ganske arigt, kan der maasse dog presses nogle Draaber ud af den alligevel. Det mener jeg, vi skulle gøre saa vidt muligt, enten det nu bliver i Form af direkte Tilskud fra Statskassen, eller, som det blev antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i Gaar, derved, at der udstedes amortisable Obligationer til Jærnbanebygning, og man gør Amortisationsfristen noget kort, saa vil

man ad denne Vej faa noget mere ud af Statskassen, end man ellers vilde. Det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa, kun skal jeg gøre opmærksom paa lige over for det ærede Medlem her ved Siden af (P. Jørgensen) og forskellige ærede Medlemmer, som ere meget standhaftige lige over for Statslaan, at naar de fastholde den Fordring nu, at der kun maa anlægges Jærnbaner ved Hjælp af Statskassens Midler, tilkendegive de Herrer derved, at de ikke ønske Jærnbaner. Det kan ikke nytte, at man forlanger Jærnbaner, naar man ikke vil give Penge til at anlægge dem for. Ja, hvis de Herrer kunde faa den ærede Indenrigsminister til at skaffe Penge paa anden Maade, hvis det var muligt at strabe saa meget sammen paa Bunden af den stakkels Statskasse, saa skulde jeg gerne være med, med stor Fornøjelse, jo mere der kan presses ud af den, desto bedre, men Forholdet er, at store Sager er der ikke, og hvis man virkelig ønsker Jærnbaner, hvis det er andet end Mundsvæjr, hvis det er andet end det, at man ønsker at fortælle sine Vælgere, at man har været meget ivrig for Jærnbaner og har talt kraftig for Jærnbaner, saa hjælper det ikke noget, dersom man ikke, naar det kommer til Stykket, vil opfylde de nødvendige Betingelser for at faa Jærnbaner. Det vil jeg anbefale de Herrer, som ere saa standhaftige lige over for Statslaanstanden, at skrive sig bag Dret, jeg vil i det hele taget anbefale dem ikke vedvarende at føre finansiel Politik paa en Situation, der er forsvunden. Det Standpunkt, de Herrer indtage lige over for Statslaanstanden, var fuldkommen berettiget for nogle Aar siden, indtil for 2 Aar siden, ja endnu i Fjor kunde man med Føje sige, at vi burde skyde den Tanke til Side, saa længe der var noget Haab om at faa noget ud af Statskassen. Men da det er forbi, da der ikke er mere, saa siger jeg, at det er et overbundet Standpunkt, de Herrer staa paa, og jeg er sikker paa, at enten de stritte imod eller ej, vil det ikke være længe, før de alligevel komme til at gaa den Vej, som jeg har anbefalet dem, hvis de overhovedet mene det alvorligt med de materielle Fremskridt, som de tale om, og med deres Jærnbaner. Jeg er saa vis paa som 2 og 2 er 4, at, hvis de Herrer ikke gaa ind paa at tilvejebringe Penge i Aar delvis ved Statslaan, saa komme de til at gøre det næste Aar, og naar noget er nødvendigt, maa man hellere springe i det end krybe i det. Jeg henstiller dette til ærede standhaftige, navnlig til ærede radikale Medlemmer at overveje dette, at, hvis de ville have